

[Hanne Thanning Jacobsen]

Med hensyn til tidlig sprogstart får vi i øjeblikket mange meldinger fra fremmedsproglærere. Det synes jeg vi i den videre diskussion meget nøje skal vurdere set over for dansk lærersynspunkter om indlæring af modersmålet. Jeg har den holdning, at 2 fremmedsprog i grundskolen er nok, men lad os fortsætte den diskussion. Det hele skal jo passes ind i den økonomiske model, i den lagkage, om jeg så må sige, der er til rådighed.

Jeg vil slutte med at sige, at jeg ser frem til de kommende måneders debat med de mange elev-, forældre- og lærerkredse, som ordførerne er inviteret til, og jeg ser frem til Udviklingsrådets afsluttende rapport, og med de 4 udspil, vi nu har som arbejdsgrundlag, så når vi forhåbentlig, når tiden er moden, til et resultat, der vil blive til gavn for de kommende års folkeskole.

Køpke Christensen (FP):

Vi kan høre, at ordførerne er kommet langt ind i ministerens lovforslag på de enkelte områder, og jeg skal da meddele, at vi mener, at forslaget ikke er så dårligt endda. Jeg har under de tidligere debatter på Fremskridtspartiets vegne skitseret, hvilken skolestyringsform vi ønsker, men jeg vil alligevel godt sige, at med dette forslag til ny folkeskolelov har ministeren efter vores opfattelse langt om længe vist i praksis, at der er en liberal og frihedsorienteret virkelighed bag de mange svulstige ord. Efter vores opfattelse bevæger forslaget sig, omend ganske langsomt, i den rigtige retning, hvor brugerne af skolesystemet bliver sat i centrum.

Karakterer og større spredning inden for de enkelte klassetrin er blandt de bedre ting i forslaget efter vores opfattelse.

Men jeg forstår faktisk ikke, hvorfor ministeren ikke også har taget en anden indfaldsvinkel til problemerne med, når det nu skal være en skolereform, der kan holde i mange år frem i tiden, og jeg går naturligvis ud fra, at det er det, vi satses på. Fra Fremskridtspartiets side havde vi gerne set, at man i forbindelse med folkeskolereformen også havde kigget på rammevilkårene for skolen.

Vi ønsker en radikal – ikke at misforstå – omlægning af skolesystemet, og derfor er det rammevilkårene, altså hvordan skolen skal styres og finansieres, vi her tænker på. Vort ud-

gangspunkt er, at skolens problemer ikke er et resultat af manglende ressourcer, tværtimod, men derimod et resultat af, at markedskræfterne er sat ud af spillet på skoleområdet.

Et vigtigt punkt i den fortsatte udvikling af skolesystemet er, at et større og større ansvar for skolernes drift skal overlades til de enkelte skolers egen administration. Men frihed for den enkelte skole må ses i sammenhæng med, at skolen også får ansvar – det har nogle ordførere været inde på, og vi lægger naturligvis også vægt på ordet ansvar – således at den kan disponere efter kundernes, brugernes, ønsker og behov. Uden denne kunde/brugerkontrol vil decentraliseringen ingen virkning have.

Brugerstyring eller kundekontrol skabes ved, at man indfører frit skolevalg samt en finansiering, der er afhængig af antallet af elever; dette kaldes for stykprisfinansiering. Som Fremskridtspartiet også har foreslået det på andre områder, skal produktionen af ydelsen – i dette tilfælde uddannelsen – skilles fra finansieringen, dvs. at det offentlige beholder finansieringsansvaret og dermed garanterer, at alle har fuldstændig fri adgang til uddannelse i folkeskolen.

Det vigtige i denne ændring er imidlertid, at magten over systemet overføres til brugerne, da de kan vælge mellem flere tilbud på markedet. Dette marked er som udgangspunkt domineret af offentlige skoler, men på sigt bør det dog tilstræbes, at private skoler, gymnasier, universiteter etc. oprettes eller skabes ved privatisering og dermed kan overtage markedsfunktionerne.

Det danske skolesystem har, som vi ved, i de sidste 10 år gennemgået en mængde forsøg og eksperimenter af pædagogisk art. Uddannelsessektoren er i samme periode blevet mere og mere statsstyret, og dermed er de enkelte skolers indflydelse faldet væsentligt. Samtidig er elevernes og forældrenes indflydelse blevet minimeret.

En udbredt opfattelse blandt brugerne af det danske uddannelsessystem er, at ændringerne i stedet for at føre skolen fremover har betydet, at skolesystemet har fjernet sig mere og mere fra brugernes ønsker, og at niveauet – i det mindste når det gælder de grundlæggende kundskaber – er for lavt. Fremskridtspartiet mener ikke, at det er formålstjenligt, at politikere og embedsvældet som sådant skal ekspe-